

BORTRE ORIENTENS MÄSTARES LIV OCH LÄRA

DEL 1

BAIRD T. SPALDING

EDISTA

BORTRE ORIENTENS MÄSTARES

LIV OCH LÄRA

AV

BAIRD T. SPALDING

DEL 1

Bokförlaget
EDISTA, Kuhlemann & Co
Stockholm
1995

© 1924, 1937, 1964, 1988 och 1995 av Baird T. Spalding

© 1988, 1995 gällande den svenska utgåvan
Bokförlaget EDISTA, Kuhlemann & Co
Översättning: Anne-Marie och Bertil Kuhlemann

ISBN 91-86350-00-5

Boken kan köpas i specialbokhandeln
eller rekvireras direkt från förlaget:
EDISTA, Kuhlemann & Co
Västerängsvägen 51B
S-182 46 ENEBYBERG

INNEHÅLL

Förteckning i grova drag av innehållet i de fem delarna:

Del 1: Presentation av Mästaren Emil - Besöket i "Tystnadens Tempel" - Astral projektion - Att gå på vatten - Besöket i Det Helande Templet - Emil talar om Amerika - Snömännen i Himalaya - Nytt ljus över Jesu läror.

Del 2: Besöket i det stora T-Kors-Templet - Möte med Mästaren Jesus - Jesus diskuterar helvetets natur; Guds natur - Mysteriet med tankens vibrationer - Jesus bespisar massan - En redogörelse för ett helande - Jesus och Buddha besöker gruppen.

Del 3: En av Mästarna talar om Kristusmedvetandet - Den kosmiska energins natur - Skapelsen av planeterna och världarna - Resan till Lhasa - Besöket i Pora-tat-sanga-templet - Förklaring av levitationens mysterium - En tvivlare blir övertygad om Jesu existens.

Del 4: Detta material presenterades först som "Lärdomar baserade på erfarenheter från Indienexpeditionen". Varje kapitel har text som lämpar sig för studium samt anvisningar för lärare då det gäller att utveckla och tolka materialet. Bland de ämnen som behandlas ingår: Det Vita Brödraskapet - Det Enda Sinnet - Grunden för framtida samhällelig omorganisering - Prana.

Del 5: Material från föreläsningar som hölls av Mr Spalding i Kalifornien under de sista två åren av hans liv. Bland de ämnen som behandlas ingår: Kamera för att fånga bilder av händelser i det förgångna - Finns det en Gud? - Det gudomliga mönstret - Verkligheten - Att övervinna döden - Tillgångens lag.

AMERIKANSKA FÖRLÄGGARENS FÖRORD

Både Mr Spalding och Mr DeVorss (som personligen kände Mr Spalding) dog på 1950-talet. De personer, som tillsammans med Mr Spalding deltog i expeditionen har också dött. Vi har därför ingen kontakt med någon som har egen erfarenhet av arbetet, utan böckerna är nu den enda källan till information. Såvitt vi vet finns det ingen karta tillgänglig över expeditionens resa och vi känner inte till några fotografier från den. Vi har vid åtskilliga tillfällen försökt få fram ytterligare dokumentation, likaväl som eventuella fotografier, men utan framgång. Vi beklagar uppriktigt att vi inte har någon ytterligare information att erbjuda.

DeVorss & Company

FÖRORD

När jag nu presenterar "Bortre Orientens Mästares Liv och Lära" vill jag meddela att jag var en av elva deltagare i en forskningsexpedition som 1894 besökte Bortre Orienten.

Under vår vistelse där - som varade i tre och ett halvt år - kontaktade vi Himalayas Stora Mästare, vilka hjälpte oss med översättningen av de dokument, vilka hade stor betydelse för vårt forskningsarbete. De tillät oss komma dem mycket nära i sina liv och vi fick på så sätt möjlighet att se den stora Lagen i verksamhet, så som de tillämpar den. Vi kallar dem Mästare, vilket bara är vår beteckning för dem. En som lever sitt liv så som beskrivs här, är berättigad till vördnad och aktning som en Mästare.

Dokument och manuskript - vår faktiska erfarenhet av Mästarna - har bevarats. Personligen trodde jag vid den tiden, att världen inte var mogen för detta budskap. Jag var en oberoende medlem av expeditionen och jag publicerar nu mina anteckningar under titeln: "Bortre Orientens Mästares Liv och Lära" med uppfattningen att läsaren må acceptera eller förkasta, som han önskar.

Denna bok - som kommer att följas av andra i "Sun"-serien - redovisar expeditionens första års erfarenheter i förhållande till Mästarna. Den inkluderar deras undervisning, vilken togs upp stenografiskt av oss under denna tid, med deras tillåtelse och gillande.

Mästarna accepterar att Buddha representerar Vägen till Upplysning, men de framhåller att Kristus ÄR Upplysning, eller ett medvetandetillstånd som vi alla söker: Kristusljuset hos var och en; d v s ljuset hos varje barn, som föds till världen.

(Undertecknat)
Baird T. Spalding

SVENSKA FÖRLÄGGARENS FÖRORD

Baird T. Spalding, vars namn blev legendariskt i kretsar som sysslade med metafysik och sökande efter sanning under första hälften av 1900-talet, spelade en viktig roll i, att för västvärlden, introducera kunskapen om att det finns Mästare eller Äldre Bröder, som stöder och leder mänskligheten i dess utveckling. Det oräkneliga antal brev - som genom åren har erhållits från hela världen - vittnar om den enastående hjälp människor har fått genom budskapet i dessa böcker.

KAPITEL I

Så mycket litteratur utges för närvarande inom det andliga området, och ett så kraftigt uppvaknande och sökande efter sanningen beträffande världens stora lärare försiggår, att jag känner mig manad att delge er min erfarenhet av Bortre Orientens Mästare.

I denna bok försöker jag mig inte på att utveckla en ny kult eller religion - jag ger bara en kortfattad redovisning av vår erfarenhet av Mästarna, i vilken jag kommer att visa de stora fundamentala sanningarna i deras lära.

Dessa Mästare är spridda över ett mycket stort område - och eftersom vår metafysiska forskning täckte stora delar av Indien, Tibet, Kina och Persien - görs här inte något försök att belägga dessa erfarenheter.

Vi var elva, praktiskt lagda, vetenskapligt utbildade och erfarna män i vår expedition. Vi hade ägnat huvuddelen av våra liv åt forskningsarbete. Vi hade vant oss vid att inte acceptera någonting om det inte var fullständigt bevisat och vi tog aldrig någonting för givet. Vi reste dit i grunden skeptiska och kom tillbaka i grunden övertygade och omvända; till den grad att tre av expeditionsdeltagarna återvände, fast beslutna att stanna där tills de blev i stånd att utföra det arbete, och leva det liv så som dessa Mästare gör i dag.

De, som i så stor utsträckning bistod oss i vårt arbete begärde att deras namn ej skulle avslöjas om vi skulle komma att publicera expeditionens anteckningar. Jag skall återge enbart fakta, och använda, så exakt som möjligt, de ord och uttryck som användes av de personer jag mötte och som jag hade daglig kontakt med under expeditionen.

En av förutsättningarna i vår överenskommelse med dem,

som gjordes innan vi startade arbetet, var att vi till att börja med skulle acceptera allt vi såg som faktum och att inga förklaringar skulle begäras förrän vi hade trängt in i arbetet grundligt, tagit emot deras undervisning, samt levt och iakttagit deras dagliga liv. Vi skulle alltså följa dessa Mästare, leva det liv de levde, och sedan avgöra själva. Vi var fria att vara tillsammans med dem så mycket som vi önskade, ställa vilka frågor vi än önskade, använda vår egen slutledningsförmåga för att nå resultat och slutligen acceptera det vi såg som sant eller falskt. Man gjorde aldrig - vid något som helst tillfälle - några försök att påverka vår bedömning på något sätt. De önskade att vi skulle bli fullständigt övertygade, innan vi trodde på något av det vi såg eller hörde. Jag kommer därför att framlägga dessa händelser för läsarna och be dem att acceptera eller förkasta dem efter eget gottfinnande.

Vi hade varit i Indien under cirka två år och utfört reguljärt, rutinbetonat forskningsarbete, när jag mötte den Mästare, som i denna bok är känd som Emil. Medan jag gick längs en gata, i den stad där vi befann oss, fångades min uppmärksamhet av en folksamling. Jag såg, att det man var intresserad av, var en av dessa gatumagiker eller fakirer, som är så vanliga i detta land. Medan jag stod där, märkte jag vid sidan av mig en äldre man, som inte var av samma kast som de omkring honom. Han tittade på mig och frågade om jag hade varit länge i Indien. Jag svarade: "Cirka två år". Han frågade: "Är ni engelsman"? Jag svarade: "Amerikan".

Jag blev förvånad och mycket intresserad av att finna någon som talade engelska. Jag frågade honom vad han tyckte om föreställningen som pågick. Han svarade: "Åh, det är en mycket vanlig företeelse i Indien. De kallas fakirer, magiker och hypnotisörer. De är allt som dessa beteckningar innebär, men under ytan finns en djupare, andlig betydelse, som få uppfattar och något gott skall komma ut ur detta en dag. Det är blott skuggan av det, som det kom ifrån. Det har lett till en hel del kommentarer, men de som kommenterar tycks inte ha nått den sanna innebörden, ty det finns verkligen en sanning bortom detta".

Här skildes vi åt, och jag såg honom endast då och då under de närmaste fyra månaderna. Vår expedition utsattes för ett pro-

blem som orsakade oss en hel del svårigheter. Mitt uppe i detta mötte jag åter Emil. Han frågade omedelbart vad som oroade mig och började tala om vårt problem.

Jag blev förvånad över detta, eftersom jag hade en känsla av att ingen i vårt sällskap hade nämnt det utanför vår lilla grupp. Hans förtrogenhet med situationen var sådan, att jag fick en känsla av att han kände till allt kring problemet. Han förklarade, att han hade en viss insikt i ärendet och att han skulle försöka hjälpa oss.

Inom en eller ett par dagar var det hela uppklarat och vi var befriade från problemet. Vi funderade över detta, men glömde det snart i vårt fortsatta arbete.

När andra problem dök upp, blev det en vana för mig att tala med Emil om dem. Det verkade, som om problemen upphörde att existera, så snart som jag diskuterade dem med honom.

Mina kollegor hade träffat och talat med Emil, men jag hade inte berättat mycket om honom för dem. Vid den här tiden hade jag läst ett antal böcker om hinduisk visdom, vilka valts ut av Emil, och jag var helt och hållet övertygad om att han var en av adepterna. Min nyfikenhet var i högsta grad väckt och jag blev mer och mer intresserad för var dag som gick.

En söndagseftermiddag var Emil och jag ute och gick på ett fält, när han uppmärksammade mig på en duva som flög i cirklar över våra huvuden, och i förbigående anmärkte att fågeln sökte honom. Han stod helt stilla, och efter några ögonblick landade fågeln på hans utsträckta arm. Han sade att fågeln hade ett budskap från en broder i Norr. Det visade sig vara en kollega, som ännu inte nått den grad av utveckling, som tillät honom att kommunicera direkt, varför han valde denna metod. Vi fann senare att Mästarna har förmågan att kommunicera direkt med varandra genom tankeöverföring, eller, som de kallar det, en kraft mycket finare än både elektricitet och radiovågor.

Jag började därefter ställa frågor och Emil visade mig att han kunde kalla fåglarna till sig och styra deras flygning medan de var i luften; att han kunde få blommor och träd att nicka mot sig; att de vilda djuren kunde komma till honom utan fruktan. Han skilde två schakaler åt, som stred om kroppen av ett mindre djur

som de hade dödat och höll på att äta av. När han närmade sig dem, slutade de att slåss, och lade sina huvuden i hans utsträckta händer i full tillit, och återgick sedan till sin måltid i lugn och ro. Han gav mig till och med ett av de unga, vilda djuren att hålla i mina händer. Han sade därpå till mig: "Det är icke det yttre, begränsade jaget - det jag du ser - som kan göra detta. Det är ett sannare, djupare jag. Det är det du känner som Gud, Gud inom mig, Gud den Allsmäktige Ende, verkande genom mig, som utför detta. Av mig själv, mitt begränsade jag, kan jag inte göra någonting. Det är enbart när jag helt gör mig fri från det yttre och låter det verkliga, JAG ÄR, tala och verka och låter Guds stora Kärlek komma fram, som jag kan göra dessa ting, som du nu har sett. När du låter Guds Kärlek strömma genom dig till allt och alla, så fruktar ingenting dig och inget ont kan hända dig".

Varje dag under denna tid undervisades jag av Emil. Han kunde plötsligt "dyka upp" i mitt rum, även om jag varit särskilt noga med att låsa dörren innan jag drog mig tillbaka. I början störde hans oväntade uppdykande mig, men jag märkte snart att han förutsatte att jag var införstådd med detta. Jag vande mig vid hans sätt, och lämnade min dörr öppen så att han kunde komma och gå som han önskade. Detta förtroende tycktes han uppskatta. Jag kunde inte förstå all hans undervisning och jag kunde inte acceptera den helt och hållet; ej heller kunde jag fullständigt acceptera allt det jag såg, medan jag var i Bortre Orienten. Det krävdes många år av meditation för att uppnå insikten om den djupa andliga betydelsen av dessa människors liv.

Deras arbete utförs i fullständigt barnslig enkelhet och utan önskan att väcka uppmärksamhet. De känner till att kärlekens kraft kan skydda dem och de utvecklar den tills hela naturen älskar och gynnar dem. Tusentals människor dödas årligen av ormar och vilda djur; dessa Mästare har emellertid utvecklat kärlekens kraft så långt inom sig att ormar och vilda djur inte skadar dem. De lever tidvis i de djupaste djungler, och lägger ibland sina kroppar strax utanför en by för att skydda den från att härjas av vilda djur och ingen skada drabbar byn eller dem själva. När omständigheterna så kräver, går de på vatten, går genom eld, färdas i det osynliga och gör många andra ting, som vi har vant oss

vid att betrakta som mirakler, vilka enbart kan utföras av någon som antas på något sätt besitta övernaturliga krafter.

Det finns en slående likhet mellan Jesus av Nasaret liv och lära och dessa Mästares, så som de visar genom sitt dagliga liv. Det har antagits vara omöjligt för människan att erhålla sin dagliga föda direkt från det Universella, att övervinna döden och att utföra de olika s k mirakler, som Jesus utförde, medan han fanns på jorden. Mästarna visar att allt detta finns i deras dagliga liv. De frambringar allt de behöver i sina dagliga liv, direkt från det Universella, vilket inkluderar både mat, kläder och pengar. De har övervunnit döden i så måtto, att många av dem som nu lever, är mer än femhundra år gamla, vilket fullständigt bevisades av deras dokument.

Det finns förhållandevis få av dessa Mästare i Indien - andra sekter tycks enbart vara utskott från deras lära. De vet att deras antal är begränsat och att endast några få lärjungar kan komma till dem för att studera. I det osynliga kan de emellertid nå ett i det närmaste obegränsat antal människor och detta tycks vara deras största arbete: att gå ut i det osynliga och hjälpa alla dem som är mottagliga för deras undervisning.

Emils undervisning lade grunden för det arbete vi skulle komma att ta upp flera år senare under vår tredje expedition till dessa länder, varunder vi levde tillsammans med Mästarna kontinuerligt under tre och ett halvt år; reste med dem och följde deras dagliga liv och arbete i hela Bortre Orienten.

KAPITEL II

Inför starten av vår tredje expedition - under vilken vi tog upp metafysiskt forskningsarbete - samlades deltagarna i Potal, en liten by i en avlägsen del av Indien. Jag hade skrivit till Emil om att vi skulle komma, men inte meddelat ändamålet med vår resa och ej heller nämnt något om hur många vi var. Till vår stora förvåning fann vi att man gjort fullständiga förberedelser för hela vår grupp och att Emil och hans arbetskamrater kände till våra planer i sin helhet. Emil hade gjort oss enastående tjänster redan medan vi var i södra Indien, men den hjälp som gavs från och med nu, överträffade all beskrivning. Jag vill ge honom, och de underbara människor vi mötte, hela äran av framgången med vår expedition.

Vi anlände till Potal, varifrån expeditionen skulle utgå, sent på eftermiddagen den 22 december 1894, och fann att vi på juldagens morgon skulle starta det, som skulle visa sig vara den mest minnesrika expeditionen i våra liv. Jag skall aldrig glömma de ord Emil sade till oss denna morgon. De framfördes på flytande engelska, även om han inte kunde ståta med någon engelsk utbildning, och han hade ej heller varit utanför Bortre Orienten.

Han började med att säga: "Denna juldagsmorgon; som jag antar för er är den dag då Jesus av Nasaret - Kristus - föddes; måste tanken komma, att Han var sänd att förlåta synder; för er måste Han symbolisera den Store Medlaren mellan er och er Gud. Ni tycks vända er till Jesus såsom medlare mellan er och er Gud, som verkar vara en sträng, och ibland vredgad Gud, som sitter på en avlägsen plats kallad himlen, som finns någonstans, jag vet inte var, utom möjligen i människans medvetande. Ni tycks kunna nå Gud endast genom Hans mindre stränge och mer

kärleksfulle Son, denne Store och Ädle, som vi alla kallar Välsignad, och vars ankomst till världen, denna dagen är en åminnelse av. För oss betyder denna dag mer; för oss innebär den inte enbart ankomsten till denna värld av Jesus, Kristus, utan denna födelse symboliserar också födelsen av Kristus i varje mänskligt medvetande. Denna juldag innebär födelsen av den Store Mästaren och Läraren - mänsklighetens Store Befriare från det materiellas slaveri och begränsningar. För oss kom denna underbara själ till jorden för att mera fullständigt visa vägen till den verkliga Guden, den Store Allsmäktige, Allestädes Närvarande, Allvetande Ende; för att visa att Gud är all Godhet, all Visdom, all Sanning, Allt i Allt. Denne Store Mästare, som kom till världen denna dag, var sänd för att mera fullständigt visa att Gud inte endast finns utom oss, utan också inom oss; att Han aldrig är och ej heller kan vara avskild från oss eller från någon av Sina skapelser; att Han alltid är en rättrådig och älskande Gud; att Han är allting; känner till alla ting; kan allt, och är all Sanning. Även om jag hade den samlade förståelsen hos mänskligheten, skulle det vara bortom min förmåga att uttrycka för er - även på ett anspråkslöst sätt - vad denna Heliga Födsel innebär för oss”.

”Vi är fullständigt övertygade om, och vi hoppas att ni också kommer att förstå, att denne Store Mästare och Lärare kom till oss, för att vi skulle kunna få en mera fullständig och bättre förståelse för livet här på jorden; att alla begränsningar hos vanliga dödliga endast är mänskliga påhitt och ej heller skall tolkas på något annat sätt. Vi vet att denna - den störste av alla lärare - kom för att mera fullständigt visa att Kristus i Honom, och genom vilken Han gjorde sina underverk, är densamme Kristus som lever i er, i mig och i hela mänskligheten; att vi, genom att tillämpa Hans läror kan göra allt det som Han gjorde; ja, än mer. Vi tror, att Jesus kom för att mera fullständigt visa att Gud är den stora och enda Orsaken till allt, att Gud är allt”.

”Ni kan ha hört det sägas, att vi anser att Jesus fick sin tidiga utbildning hos oss. Kanske några av oss anser detta. Det må vara hur som helst med det. Spelar det någon roll om Hans utbildning kom genom oss eller som en direkt uppenbarelse från Gud, den

enda källan där allting verkligen finns? Ty när en idé från Gudsmedvetandet har kontaktats av en människa och sänts ut genom det talade ordet, kan då inte ytterligare en, eller alla, återigen kontakta denna tanke i det Universella? Bara för att en har kontaktat idén och sänt ut den, betyder det inte att den är hans egendom. Om han tillägnade sig och behöll den, var skulle det då kunna finnas utrymme för att ta emot mer? För att kunna ta emot mer, måste vi ge ut det vi redan har erhållit. Om vi håller tillbaka det vi tar emot, följer stagnation och vi kommer att bli liksom hjulet som genererar kraft ur vattnet, och plötsligt, av egen vilja, börjar hålla kvar vattnet som det använder. Det kommer snart att finna sig kvävt av stillastående vatten, Det är endast när vattnet får flyta fritt igenom hjulet, som det kan vara av nytta för detta för att generera kraft. Samma sak gäller för människan. När hon kontaktar Guds idéer, måste hon ge ut dem, för att få nytta av dem. Hon måste låta alla göra likadant, så att de kan växa och utvecklas liksom hon gör".

"Jag är av den åsikten att det som Jesus lärde, kom till honom som en direkt uppenbarelse från Gud, liksom det utan tvivel har kommit till våra stora lärare. Kommer inte allting från Gud? Och vadhelst en människa kan göra, kan inte alla göra detta? Vi tror att ni kommer att bli övertygade om att Gud alltid är villig och redo att uppenbara sig för Jesus och andra. Den enda nödvändiga förutsättningen är att var och en är villig att låta Gud träda fram. Vi tror, i all uppriktighet, att alla är skapade jämlika; att alla är en; att de underverk som utfördes av Jesus kan utföras och kommer att utföras av alla. Ni kommer att förstå att det inte är något mystiskt med dessa underverk. Det mystiska ligger endast i människans begränsade uppfattning om dem".

"Vi förstår helt och fullt, att ni har kommit till oss med mer eller mindre skeptisk inställning. Vi litar på att ni kommer att leva med oss och lära känna oss, sådana som vi verkligen är. Vårt arbete och de resultat som uppnås överlåter vi till er att acceptera eller förkasta, som ni behagar".

KAPITEL III

Vi lämnade denna by för att nå Asmah, en mindre by som låg c:a 15 mil längre bort. Emil utsåg två yngre män som skulle följa oss. Dessa män - fina rakryggade hinduer - skulle ha ansvar för hela expeditionen. Den perfekta lätthet och balans, med vilken de utförde sina uppgifter, överträffade allt vi tidigare upplevt. För enkelhetens skull kallar jag dem Jast och Neprow. Emil var den, som tog emot oss och såg till att vi var väl omhändertagna i byn från vilken vi avreste. Han hade många fler års erfarenhet än de andra. Jast var expeditionens huvudansvarige medan Neprow var hans assistent och såg till att alla order blev utförda.

Emil sände iväg oss med några få kommentarer varvid han sade: "Ni är just på väg att starta er expedition, med dessa två män, Jast och Neprow, som era följeslagare. Så som ni färdas, kommer det att ta er c:a fem dagar för att nå nästa viktiga uppehållsplats, omkring 15 mil härifrån. Jag kommer att stanna kvar här ett slag, eftersom jag inte behöver använda så lång tid för att tillryggalägga denna sträcka, men jag kommer att vara där och hälsa er välkomna. Jag vill be er lämna kvar en medlem av expeditionen här för att observera och bekräfta vad som kan hända. På detta sätt kommer tid att kunna sparas och han kan förena sig med expeditionen senast inom tio dagar. Vi ber honom bara att observera och att rapportera vad han ser".

Vi startade med Jast och Neprow som ansvariga för expeditionen, och jag vill bara säga, att en mer systematisk uppläggning kunde man knappast tänka sig. Varje detalj var fullständigt omhändertagen och genomfördes med samma rytm och precision som i musik. Denna harmoni upprätthölls genom hela expeditionen, vilken varade under tre och ett halvt år.

Jag önskar här lägga till mina intryck av Jast och Neprow.

Jast var en fin, rakryggad hindu; vänlig, effektiv, utan något som helst burdust eller skrävlande sätt. Varje order han gav var nästan entonig och utfördes med precision och fart som fick oss att förundras. Från första början kunde vi se en förfining i karaktären som orsakade många kommentarer. Neprow, en underbar människa, var ständigt överallt; alltid lugn, samlad och ett under av effektivitet. Han hade alltid samma lugn, som åtföljdes av en fin precision i rörelserna, och han hade en underbar förmåga att tänka och få saker och ting gjorda. Detta var så framträdande, att varje medlem i expeditionen kommenterade det. Vår ledare sade: "Dessa män är underbara. Det är en lättnad att hitta människor, som kan tänka och få saker och ting gjorda".

Vi anlände till den överenskomna byn vid fyra-tiden på den femte dagen, och där var Emil för att välkomna oss, så som han lovat. Kan ni föreställa er vår förvåning? Vi var helt säkra på att vi kommit via den enda farbara vägen och med det snabbaste färdssättet som fanns i landet, med undantag för hur kurirerna färdas. De färdas i etapper och reser dag och natt. Här var en man - som vi trodde var rätt så till åren kommen - en man som vi inte på något sätt trodde skulle kunna klara av att tillryggalägga 15 mil på kortare tid än vad som erfordrades för oss - och ändå, här var han.

Naturligtvis försökte vi alla att ställa frågor på en gång och var ivriga att få reda på vad som hänt. Dessa var hans ord: "Jag sade när ni avreste att jag skulle vara här och välkomna er - jag är här. Jag önskar rikta er uppmärksamhet speciellt på det faktum att människan - i sitt rätta sammanhang - är utan gräns, saknar begränsning i tid och rum. Människan behöver inte, när hon känner sig själv, mödosamt arbeta sig framåt under fem dagar för att tillryggalägga femton mil. Människan kan, i sitt rätta tillstånd ögonblickligen tillryggalägga vilket avstånd som helst, oavsett sträckan. För ett ögonblick sedan var jag i den by som ni lämnade för fem dagar sedan. Det ni såg som min kropp vilar fortfarande där. Er kollega, som ni lämnade kvar i denna by, kommer att meddela er, att jag samtalade med honom till strax före klockan fyra, varvid jag sade att jag skulle gå för att välkomna er, eftersom ni skulle anlända hit ungefär vid denna tid-

punkt. Det ni såg som min kropp är fortfarande kvar där och han betraktar den fortfarande, även om den för närvarande är inaktiv. Detta gjordes helt enkelt för att visa er att vi är i stånd att lämna våra kroppar för att möta er på vilken som helst överenskommen plats, vid en valfri, fastställd tidpunkt. De båda som har följt med er kunde ha tillryggalagt resan på samma sätt som jag har gjort. På detta sätt kommer ni lättare att inse att vi endast är vanliga människor, från samma källa som ni; att det inte är något mystiskt, utan att vi endast har utvecklat de krafter som alla har givits av Fadern - den Store Allsmäktige Ende - mera helt och fullt än vad ni har. Min kropp kommer att vara kvar där den är till kvällen, varefter jag kommer att föra den hit och er kollega kommer att ta sig hit, så som ni gjorde, med ankomst i sinom tid. Efter en dags vila skall vi färdas till en liten by, en dagsresa härifrån, där vi kommer att stanna över en natt, varefter vi återvänder hit för att möta er kollega och höra vad han har att rapportera. Vi samlas i kväll i inkvarteringen - till dess farväl".

På kvällen, sedan vi samlats, framträdde Emil plötsligt mitt ibland oss utan att ha öppnat dörren och sade: "Ni har sett mig framträda i detta rum, som ni skulle säga, såsom genom ett trollslag. Låt mig få säga, att det inte finns någon magi i detta. Här är ett enkelt experiment som ni kan se med era egna ögon. Ni kan se det, följaktligen kommer ni att tro på det. Var vänlig samlas runt omkring mig så att ni kan se. Vi har ett litet glas med vatten, som en av er just tagit in från källan. Ni ser att en ytterst liten iskristall bildas mitt i vattnet. Ni ser att den drar till sig allt fler iskristaller, tills allt vattnet i glaset nu har frusit till is. Vad händer? Jag höll atomerna i vattnets mitt, i det Universella tills de tog form, eller med andra ord, jag sänkte deras frekvens tills de blev is, och alla de övriga atomerna formade sig runt omkring dem tills allt blev is. Ni kan tillämpa detta på det lilla glaset, badkaret, dammen, sjön, havet, ja på hela jordens vattenmassa. Vad skulle hända? Allt skulle frysa till is, inte sant? Till vilken nytta? Ingen alls. Ni frågar med vilken kraft jag utför detta. Och jag svarar; genom att använda en fullkomlig lag. Men i detta fall, till vilken nytta? Ingen, eftersom inget gott har åstadkommits eller skulle kunna utföras. Vad skulle ha hänt om jag hade

fortsatt, besluten att fullfölja det hela? Återverkan. På vem? På mig. Jag känner lagen och det som jag uttrycker, återvänder till mig lika sant så som jag uttrycker det. Därför uttrycker jag endast det goda och det goda återvänder till mig endast såsom gott. Ni kan lätt inse att om jag envisats med att fortsätta nedfrysningen så skulle kylan ha återverkat på mig långt innan jag hade uppnått målet och jag skulle själv ha blivit frusen. Då jag däremot, om jag uttrycker det goda, i evighet kan skörda det goda”.

”Mitt framträdande i detta rum i kväll kan förklaras på följande sätt. I det lilla rum där ni lämnade mig, höll jag min kropp i det Universella, genom att höja dess frekvens, och den återvände till det Universella, eller som vi säger, jag återsände den till det Universella där all materia finns. Sedan - genom mitt JAG ÄR, mitt Kristus-Medvetande - höll jag min kropp i mitt sinne tills dess frekvens hade sänkts och den tog form just här i detta rum och ni kunde se den. Vari ligger det något mystiskt? Använder jag mig inte av den kraft, eller lag, som givits mig av Fadern genom den Älskade Sonen? Är inte denne Son, ni och jag och hela mänskligheten? Vari ligger det mystiska? Det finns inget”.

”Tänk på tron, så som den representeras av senapskornet. Den kommer till oss från det Universella, genom Kristus inom oss, som redan har fötts inom oss alla. Den kommer in som ett obetydligt korn genom Kristus eller det övermedvetna, platsen för mottaglighet inom oss. Sedan måste den föras till bergstoppen, eller det högsta inom oss, till själva överdelen av huvudet. Den hålls där. Vi måste sedan låta Den Helige Ande nedstiga. Nu kommer budordet ‘Du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta och av all din själ, av allt ditt förstånd och av all din kraft’. Tänk! Klarnar betydelsen? Hjärta, Själ, Kraft, Förstånd. Finns det något annat att göra nu än att överlämna allt detta till Gud, den Helige Ande, den ‘Hela-Jag-Anden’ i verksamhet? Denna Helige Ande kommer på många sätt. Kanske som små oansenliga väsen som knackar på och söker tillträde. Vi måste acceptera, och tillåta Denna Heliga Ande att komma in, och förena sig med denna obetydliga ljuspunkt eller detta kunskapsfrö och cirkla runt det och ‘klibba fast’ vid det, precis så som ni såg

att ispartiklarna 'klibbade fast' vid den centrala ispartikeln och det kommer att växa, partikel för partikel, skikt för skikt, just så som isen gjorde, förmera och uttrycka detta kunskapsfrö tills du kan säga till 'berget' av svårigheter 'Häv dig upp och kasta dig i havet' och så kommer att ske. Kalla detta fjärde dimensionen eller vad ni vill, vi kallar det Gud, uttryckt genom Kristus inom oss".

"Det var på detta sätt som Kristus föddes. Maria - Den Stora Modern - förnam idealet; idealet hölls i sinnet, därefter befruktades det i hennes själs jord, hölls en tid där, sedan frambringades det eller föddes, som det fullkomliga Kristus-Barnet, den Förstfödde, den Enfödde, Guds Son. Han fostrades och skyddades; given den bästa av mödrar; vaktad och vårdad medan Han växte från barndom till mandom. Det är på detta sätt som Kristus kommer till oss alla; först som ett ideal planterat i vår själs jordmån - den centrala plats där Gud finns - hållet i sinnet som det perfekta idealet, och därefter frambringat eller fött som det fullkomliga Barnet, Kristus-Medvetandet".

"Ni som sett vad som har utförts här tvivlar på era egna ögon. Jag klandrar er inte. Jag får tanken på hypnotism från en del av er. Mina bröder, är det någon här som upplever att han inte har kraften att utöva varje av Gud given förmåga som han har sett framförd här i kväll? Tror ni ett ögonblick att jag på något sätt kontrollerar er tanke eller syn? Tror ni att jag - om jag ville - skulle kunna hypnotiskt förtrolla någon av er eller alla - ty ni såg ju alla, inte sant? Står det inte skrivet i er egen Bibel att Jesus kom in i ett rum fastän dörrarna var stängda? Han bara kom in, precis som jag har gjort. Tror ni ett ögonblick att Jesus den Store Mästaren och Läraren på något sätt behövde använda hypnos? Han använde sin av Gud givna kraft, så som jag gjort i kväll. Låt mig säga att jag endast har gjort det som var och en av er kan göra. Inte bara ni, utan varje barn som föds eller har fötts till denna värld eller detta universum har samma förmåga att utföra just det som ni har sett utföras här i kväll. Jag önskar göra detta helt klart för er. Låt mig också säga att ni är individer, ej personligheter, att ni är fri vilja, ej 'robotar'. Jesus behövde inte använda hypnos, så ej heller vi. Tvivla på oss så länge ni önskar, tills

ni är helt tillfredsställda med avseende på vår ärlighet. Lägg tanken på hypnotism åt sidan tills vidare, eller låt den åtminstone vara passiv tills ni har trängt djupare in i arbetet. Allt vi begär är att ni har ett öppet sinne”.

KAPITEL IV

Eftersom nästa etapp av vår resa skulle vara en avstickare, lämnade vi kvar huvuddelen av vår utrustning, och fortsatte nästa morgon vår väg till en liten by cirka tre mil bort med endast Jast som följeslagare. Stigen var inte den bästa och ibland mycket svår att följa, när den slingrade sig fram genom de täta skogarna, som var ovanliga för detta land. Vi anlände till vårt mål strax innan solnedgången den kvällen, trötta och hungriga, eftersom vi hade tvingat oss framåt hela dagen, med endast ett kort uppehåll för lunch vid tolv-tiden. Landskapet var i allmänhet oländigt och starkt kuperat och stigen tycktes i det närmaste vara oanvänd. Vi tvingades att hugga oss fram genom täta snår av slingerväxter, som här och där hindrade vår väg. Vid varje dröjsmål tycktes Jast bli otålig. Vi förundrades över detta, eftersom han tidigare hade verkat så balanserad. Detta var den första och enda gången under de tre och ett halvt år han var med oss, som han inte var den lugne och samlade Jast, som vi startade med. Senare förvånades vi inte över hans oro i ljuset av vad som hände.

Vi anlände till den lilla byn, med omkring tvåhundra invånare, en halvtimme före solnedgången och när det blev känt att Jast var med oss tror jag varenda bybo, gammal som ung, och vartenda sällskaps- och husdjur kom för att hälsa oss. Medan vi var föremål för större eller mindre nyfikenhet, blev det omedelbart klart att Jast var centrum för uppmärksamheten, hälsad av alla med den största vördnad. Efter en liten stund sade han ett par ord till byborna och alla, utom några få, återgick till sina vardagssysslor. Jast vände sig till oss och frågade om vi ville följa med honom medan lägret förbereddes för natten. Fem sade att de var trötta efter dagens strapatser och önskade vila. Resten av

oss följde Jast och ett halvt dussin bybor till den bortre delen av det öppna område, som omgav byn. Sedan vi korsat detta öppna område, och gått endast en kort sträcka in i djungeln, kom vi fram till kroppen av en man som låg på marken som om han vore död - det var vårt intryck vid första ögonkastet. När vi tittade litet närmare, verkade han nog mera vara försänkt i lugn sömn än vara död.

Vi stod och stirrade som vore vi fastnaglade, för vi såg att kroppen, som låg på marken, var Jast. Plötsligt, när Jast gick fram emot den, fick kroppen liv, och reste sig. När de för ett ögonblick stod mitt emot varandra, kunde man inte missta sig på identiteten - det var Jast. Alla såg att det var han. Sedan, plötsligt, var den Jast, som vi hade känt försvunnen, och där fanns endast en gestalt som stod framför oss. Naturligtvis hände allt detta på mycket kortare tid än vad det tar att berätta det, och det underliga var, att ingen av oss ifrågasatte det hela. De fem, som hade lämnats kvar i lägret, kom springande, utan att någon av oss hade givit någon signal. Vi frågade dem efteråt varför de kom. Deras svar var: "Vi vet inte. Det enda vi vet är att vi alla plötsligt var på fötter och kom springande mot er. Vi vet helt enkelt inte varför vi gjorde det. Ingen av oss minns någon signal. Vi fann oss själva på språng i er riktning, innan någon av oss förstod vad vi gjorde".

En i vår grupp sade: "Mina ögon är så vidöppna att jag ser långt bortom dödens dal, och de under som här uppenbaras är ofattbara". En annan sade: "Jag ser hela världen övervinna döden. Hur levande orden kommer åter: 'Den siste fienden, Döden, skall övervinnas'. Är inte detta fullbordandet av dessa ord? Sådana dvärgar våra enkla intellekt är i jämförelse med denna ofantliga, men enkla förståelse, och ändå har vi vågat betrakta oss som intellektuella jättar. Vi är ju bara 'barnungar'! Jag börjar just förstå innebörden av 'Ni måste födas på nytt'. Hur sanna är icke dessa ord".

Jag överlåter åt läsaren att föreställa sig vår förvåning eller förvirring. Här var en man, som vi hade varit i daglig kontakt med, och som dagligen hade betjänat oss, som var i stånd att "lägga ned sin kropp" för att skydda andra och samtidigt fortsät-

ta att tjäna effektivt. Kunde vi göra annat än att erinra oss orden: "Den som är störst bland eder, han vare de andras tjänare". Jag tror att det inte var någon av oss, som inte från den stunden förlorade all fruktan för döden.

Dessa människor brukar lägga ned sin kropp framför en by i djungeln i ett område, som hemsöks av härjande och plundrande människor och djur, och den byn är lika säker att undgå människors och djurs härjningar som om den låg i ett civiliserat land.

Det var mycket klart att Jasts kropp hade legat där vi fann den under en ansevärd tid. Håret hade växt sig långt och var yvigt, och i det fanns bon som hade byggts av en liten fågel, som var typisk för det området. Dessa fåglar hade byggt sina bon, fött upp sina ungar och fågelungarna hade lämnat boet och detta gav sålunda ett påtagligt bevis på den tid som kroppen hade legat i den ställningen och varit inaktiv. Dessa fåglar är mycket skygga och överger sina bon vid minsta störning. Detta visar den stora kärlek och tillit som de små fåglarna hade haft.

Upphetsningen var så stor att inte någon i vårt läger, utom Jast, sov den natten. Han sov såsom ett barn. Då och då kunde någon i vår grupp sätta sig upp och titta åt det håll där Jast låg och sov, sedan lägga sig ner igen och säga: "Nyp mig, så att jag vet att jag verkligen är vaken". Ibland användes ett mera kraftfullt uttryck.

KAPITEL V

Vi var "uppe med solen" nästa morgon och återvände den dagen till byn, där vi hade lämnat vår utrustning. Vi anlände till byn, just innan det blev mörkt, och slog läger under ett stort fikonträd. Nästa morgon hälsade Emil oss välkomna och vi började alla att ställa frågor. Han sade: "Jag förvånas inte över era frågor och jag skall gärna besvara alla jag kan nu och lämna de övriga tills ni fördjupat er ytterligare i vårt arbete. Då jag nu talar till er som jag gör, förstår ni helt och hållet att jag använder ert språk för att delge er den grundläggande principen för vår tro".

"När alla känner Sanningen, och den är rätt tolkad, är den då inte en och kommer då inte allt från samma källa? Är vi inte alla ett med den Universella Sinnes-Substansen, Gud? Är vi inte alla en enda, stor familj? Är inte varje barn - var och en som fötts, oavsett kast eller tro - en medlem av denna stora familj"?

"Ni frågar om vi tror att man kan undvika döden. Låt mig svara med Siddhas ord: 'Den mänskliga kroppen är uppbyggd av den individuella cellen, liksom kropparna hos växter och djur, vilka vi gärna kallar yngre och mindre utvecklade bröder. Den individuella cellen är en ytterst liten, mikroskopisk del av kroppen. Genom en process av tillväxt och delning, som upprepas många gånger, ger denna ytterst lilla cellkärna till slut upphov till en människa uppbyggd av närapå oräkneliga miljontals celler. Dessa kroppsceller specialiserar sig på att utföra olika funktioner, men de bibehåller i huvudsak de karakteristiska egenskaperna hos den enskilda cell som de härstammar från. Denna enskilda cell kan betraktas som bäraren av det besjälade livets låga. Den för vidare, från generation till generation, den latenta "Guds-elden" - livskraften hos alla levande varelser - med obru-

ten arvslinje, som sträcker sig bakåt till den tidpunkt då liv först uppträdde på denna planet'. Denna enskilda cell har egenskapen av obegränsad ungdom. Men vad gäller för den grupp av celler som vi kallar kroppen? Gruppcellerna uppstod ur den enskilda cellen genom upprepad delning många gånger, bibehållande dess individuella egenskaper, varav en är den latent Livskraften, eller Ewig Ungdom. Gruppcellerna, eller kroppen, fungerar som beskyddare för den enskilda cellen endast under den korta livstid så som ni nu känner den".

"De allra tidigaste av våra lärare insåg - genom inspiration - sanningen om den fundamentala enheten hos livsprocesserna i växter och djur. Vi kan väl föreställa oss dessa lärare under det stora fikonträdet när de vände sig till sina elever med orden: 'Betrakta detta enorma träd. Den livsprocess som pågår i vår broder, detta träd, och i oss själva, är i grunden densamma. Se på löven och knopparna i grenspetsarna på det äldsta fikonträdet; hur unga de är, unga såsom fröet från vilket denna gigant fick liv. Då livsprocesserna är lika i växt och i människa kan människan helt visst dra fördel av erfarenheterna som gjorts av växter. På samma sätt som löven och knopparna på grenspetsarna hos det äldsta fikonträdet är lika unga som det frö från vilket det kom, behöver inte grupperna av celler, som formar människans kropp, successivt förlora sin vitalitet och dö, utan kan växa sig unga och "evigt gröna", liksom ägget eller den individuella cellen. Det finns verkligen inget skäl varför er kropp inte skulle växa sig lika ung och vital som det livsfrö, från vilket den kom. Det sig ständigt utbredande fikonträdet, alltid en symbol för evigt liv, dör endast på grund av olyckshändelse. Ingen naturlag för sönderfall, ingen åldrandeprocess tycks finnas i fikonträdet som kan skada livsenergin i dess celler. Samma sak gäller för den mänskliga gudomliga kroppen".

"Det finns ingen naturlag som leder till död eller sönderfall för människan, annat än genom olyckshändelse. Det finns inte någon oundviklig åldrandeprocess inom hennes kropp eller cellgrupper; ingenting som successivt kan förlama individen. Döden är därmed en olycka som kan undvikas. Sjukdom är framför allt ohälsa, frånvaro av hälsa eller av 'santi'- andens sköna, glädjeri-

ka frid, reflekterad genom sinnet i kroppen. Senilitet, som är den gemensamma erfarenheten för mänskligheten, är bara en yttring av hennes ignorans beträffande dess orsak - vissa sjukdomstillstånd i sinne och kropp. Till och med olyckshändelser kan förhindras genom lämplig mental inställning. Så säger Siddha: 'Kroppens ton kan bibehållas så att den med lätthet kan motstå infektioner och andra sjukdomar såsom pest och influensa'. En Siddha kan svälja bakterier och aldrig bli sjuk".

"Kom ihåg att ungdom är Guds frö av kärlek, som har planterats i den gudomliga mänskliga formen. Ungdom är verkligen det gudomliga inom människan; ungdom är det andliga livet - det underbara livet. Det är bara livet, som lever och älskar - det enda eviga livet. Ålderdom är oandlig, dödlig, ful, överklig. Tankar av rädsla, smärta och sorg skapar den oskönhet som kallas ålderdom. Tankar av glädje, kärlek och idealism skapar den skönhet, som kallas ungdom. Ålderdom är bara ett skal, innanför vilket verklighetens ädelsten finns - ungdomens juvel".

"Träna er i att uppnå barnets medvetenhet. Visualisera det Gudomliga Barnet inom er. Innan ni somnar, säg till ert medvetande: 'Jag inser nu att det inom mig finns en andlig, glädjefylld kropp, evigt ung, evigt skön. Jag har - vackra, andliga - sinnen, ögon, mun, näsa och hud; det Gudomliga Barnets kropp, som nu, i natt, är perfekt'. Upprepa denna affirmation och meditera tyst över den medan ni somnar in. När ni stiger upp på morgonen, säg då högt till er själv: 'Nå, käre (säg ert namn), det finns en gudomlig alkemist inom mig'. Genom den andliga kraften hos dessa affirmationer sker en omvandling under natten, och uppenbarandet inifrån, Anden, har mättat denna andliga kropp och detta andliga tempel. Den inre alkemisten har fått döda och utslitna celler att falla sönder och gyllene nytt skinn att framträda med evig hälsa och skönhet. Sann, gudomlig Kärlek i verksamhet är evig ungdom. Den gudomliga alkemisten finns inuti mitt tempel, ständigt skapande nya och underbara 'baby'-celler. Ungdomens ande finns inuti mitt tempel - denna gudomliga mänskliga form, och allt är väl. Frid! Frid! Frid!"

"Lär er att le på barnets underbara sätt. Ett leende från själen är andlig avslappning och vederkvickelse. Ett verkligt leende är

något av sann skönhet - 'Den Inre Odödlige Härskarens Konstverk'. Det är bra att uttala affirmationen: 'Jag tänker en vänlig tanke för hela världen. Må hela världen vara lycklig och välsignad'. Innan ni börjar dagens arbete, säg: 'Inom mig finns en perfekt form - den Gudomliga formen. Jag är nu allt som jag önskar vara! Jag visualiserar dagligen min underbara varelse tills den kommer till uttryck i det yttre! Jag är ett Gudomligt Barn; alla mina behov är tillgodosedda nu och för alltid!'".

"Lär er att göra er själva hänförda. Uttala: 'Oändlig kärlek fyller mitt sinne och fyller min kropp med sitt perfekta liv'. Gör allt ljusst och vackert runt omkring er. Odlä ert sinne för humor. Njut av solskenet".

"Ni förstår att jag citerar ur Siddhas läror. De är de äldsta kända lärarna och deras lära härrör sig från en tid som ligger tusentals år före den kända historien. De vandrade omkring och undervisade folket, och visade dem det bättre sättet att leva, långt innan människan hade lärt sig civilisationens enklaste konstarter. Det är från deras lära som systemet med härskare härstammar. Men dessa härskare avvek snart från förståelsen, att det var Gud som uttryckte sig genom dem. I tron att det var de själva, det personliga, som utförde arbetet, förlorade de det andliga ur sikte och framhävde det personliga eller materiella och glömde därmed att allt kommer från den enda källan - Gud. Dessa härskares personliga uppfattningar gav uphov till de stora skillnaderna i trossystem och den stora variationen i tänkandet. Detta är vår uppfattning om Babels Torn. Siddhas har genom tidsåldrarna bevarat de sanna, inspirerade metoderna där Gud uttrycker sig genom mänskligheten och genom hela Sin skapelse, med insikten att Gud är Allt och att Gud uttrycker sig genom Allt. De har aldrig avvikit från denna lära. Sålunda har de bevarat den stora, fundamentala Sanningen".

KAPITEL VI

Eftersom vi hade åtskilligt med arbete att utföra innan vi skulle ta oss över Himalaya, valde vi denna by som den bästa platsen för vårt högkvarter. Den man som vi lämnat kvar i byn för att observera Emil, förenade sig med oss här och rapporterade, att han hade samtalat med Emil nästan fram till klockan fyra den dag, som denne skulle infria sitt löfte att möta oss. Emil sade då att han strax skulle möta oss. Hans kropp blev omedelbart stilla och vilade på soffan såsom i sömn. Kroppen låg i denna ställning till omkring klockan sju på kvällen, då den började förlora konturerna och försvann. Det var vid denna tidpunkt, som Emil kom till oss i härbärgets i den lilla byn.

Det var ännu för tidigt på året, för att vi skulle våga försöka oss på att klara av bergspassen. Det är väl värt att notera, att jag här talar om oss. Med detta menar jag medlemmarna i vår lilla grupp, ty vid den här tiden hade vi börjat betrakta oss själva, som ett sorts hindrande bagage. Vi insåg att våra tre stora vänner - ni märker att jag kallar dem alla stora eftersom de verkligen var det - kunde ha klarat av de sträckor vi tillryggalade, på betydligt kortare tid än det tog oss. Men de klagade inte.

Vi hade gjort ett antal kortare utfärder från vårt högkvarter, med antingen Jast eller Neprow som följeslagare, och vid varje tillfälle hade de givit prov på sina kvaliteter och sitt värde. På en av dessa utfärder åtföljdes vi av Emil, Jast och Neprow till en by, där ett tempel är beläget, som kallas Tystnadens Tempel, "Templet som ej är gjort av händer". Denna by består av templet och byggnaderna för tillsyningsmännen och är belägen på platsen för en tidigare by, som nästan ödelagts genom härjningar av vilda djur och pest. Man berättade för oss att Mästarna hade besökt denna plats och då funnit några få invånare kvar av en

tidigare befolkning på cirka tre tusen personer. De hjälpte dem, och härjningarna av de vilda djuren och pesten upphörde. De få kvarvarande byborna avgav ett högtidligt löfte att de - om de överlevde - från den tidpunkten skulle viga sina liv åt Gud, och tjäna Honom på det sätt som Han valde. Mästarna avreste och när de senare återvände fann de templet uppfört och tillsyningsmännen i arbete.

Templet är mycket vackert beläget på en höjd med utsikt över ett vidsträckt landområde. Det är omkring sex tusen år gammalt och uppfört i vit marmor; det har aldrig behövt repareras, eftersom, om en flisa slås ut, så ersätter den sig själv, vilket bevisades av medlemmar i vår expedition.

Emil sade: ”Detta kallas Tystnadens Tempel - Kraftens Plats. Tystnad är kraft, ty när vi når tystnadens plats i sinnet har vi nått kraftens säte - platsen, där allt är ett, den enda kraften - Gud. ‘Bliven stilla och besinnen att jag är Gud’. Spridd kraft är oljud. Koncentrerad kraft är tystnad. När vi genom koncentration (sammandragning till ett centrum) har samlat alla våra krafter till en kraftpunkt, har vi fått kontakt med Gud i tysthet, vi är ett med Honom och sålunda ett med all kraft. Detta är människans arvedel. ‘Jag och fadern äro ett’. Det finns bara ett sätt att vara ett med Guds kraft och det är att medvetet kontakta Gud. Detta kan inte göras i det yttre, ty Gud manifesterar sig inifrån. ‘Men Herren är i Sitt heliga tempel. Hela världen vare stilla inför Honom’. Bara genom att vända oss från det yttre till tystnaden i vårt inre kan vi hoppas att kunna nå medveten förening med Gud. Vi kommer att inse att Hans kraft är till för att användas av oss och vi kommer att använda den vid alla tillfällen. Då kommer vi att veta att vi är ett med Hans kraft”.

”Då kommer det mänskliga att bli förstått. Människan kommer att göra sig fri från sitt självbedrägeri och sin fåfänga. Hon kommer att inse sin okunnighet och litenhet. Då kommer hon att vara beredd att lära. Hon kommer att inse att den högmodige inte kan undervisas. Hon kommer att veta att endast den ödmjuka kan förstå Sanningen. Hon kommer att känna den fasta klippan under sina fötter, kommer inte längre att snubbla och kommer att fatta sina beslut i jämvikt”.

”Det kan vara förvirrande i början att förstå att Gud är den enda kraften, substansen och intelligensen. Men när människan verkligen inser Guds sanna natur och frambringar Honom i aktivt uttryck, kommer hon att använda denna kraft hela tiden. Hon kommer att veta att hon medvetet alltid kontaktar Hans kraft - när hon äter, när hon går eller springer, när hon andas eller när hon utför det stora arbetet som ligger framför henne. Människan har inte lärt sig att utföra Guds större gärningar, eftersom hon inte förstått storheten i Guds kraft och inte har insett att Guds kraft står till människans förfogande”.

”Gud hör oss inte genom våra högljudda och fåfänga uppprepningar och genom vårt myckna pratande. Vi måste söka Gud genom Kristus inom oss, den osynliga kontakt som vi har i vårt inre. När Fadern i vårt inre tillbeds i Ande och Sanning, hör Han anropen från den själ som ärligt och uppriktigt öppnar sig för Honom. Den som kontaktar Fadern i det fördolda, kommer att känna kraften flöda genom sig såsom uppfyllandet av varje önskan. Ty den som ser Fadern i den hemliga platsen i sin egen själ, och vilar där, honom kommer Fadern att belöna i det yttre. Hur ofta avslöjade inte Jesus sin enskilda kontakt med Fadern. Se, hur Han ständigt höll sig i medveten kontakt med Gud inom sig. Se, hur Han talade med Honom som om Han var personligen närvarande. Se, hur kraftfull denna hemliga inre gemenskap gjorde Honom. Han förstod att Gud inte talar genom elden, jordbävningen eller den starka vinden, utan genom den lugna, lågmälda rösten - den lugna, lågmälda rösten, djupt inuti våra egna själar”.

”När människan lär sig detta kommer hon att finna jämvikt. Hon kommer att lära sig att tänka igenom saker och ting. Gamla idéer kommer att försvinna, nya idéer harmoniseras. Hon kommer snart att finna detta system lätt och effektivt. Hon kommer äntligen att lära sig att ta med sig alla frågor som förbryllar henne in i denna tysta stund. Hon löser dem kanske inte där, men hon kommer att lära känna dem. Hon kommer därefter inte att behöva rusa och kämpa sig igenom sin dag och känna sig misslyckad”.

”Om människan skulle komma att lära känna den stora främ-

lingen - sig själv - låt henne då gå in i sin inre kammare och stänga dörren. Där kommer hon att finna sin farligaste fiende, och där kommer hon att lära sig att bemästra honom. Hon kommer att finna sitt sanna jag. Där kommer hon att finna sin sannaste vän, sin visaste lärare, sin säkraste rådgivare: sig själv. Där kommer hon att finna altaret, på vilket Gud är den odödliga elden, källan till all godhet, all styrka, all kraft - sig själv. Hon kommer att veta att Gud finns i tystnadens djupaste djup. Hon kommer att finna att inom henne vilar det allra Heligaste. Hon kommer att känna och veta att varje hennes önskan är i Guds sinne och därför är Guds önskan. Hon kommer att känna och veta den nära relationen mellan Gud och människan, Fadern och Sonen. Hon kommer att inse att det bara i sinnet har funnits en åtskillnad mellan dessa, som har tyckts vara två; på samma sätt som hennes ande och kropp har tyckts vara två - men som i själva verket är ett”.

”Gud uppfyller både himlen och jorden. Det var denna stora uppenbarelse som kom till Jakob under tystnaden. Han hade sovit på ‘materialismens sten’. I ett stort ögonblick av gudomlig upplysning såg han att det yttre enbart är uttrycket av den inre bilden. Så djupt intryck gjorde detta på honom att han utropade: ‘Herren (eller lagen) är sannerligen på denna plats (jorden eller kroppen) och jag visste det icke. Här bor förvisso Gud, och här är himmelens port’. Människan kommer att inse - såsom Jakob gjorde - att den verkliga porten till himlen är genom hennes eget medvetande”.

”Det är denna ‘medvetandestege’, uppenbarad för Jakob i en vision, som var och en av oss måste klättra upp för, innan vi kan inträda i den tysta, hemliga platsen i Det Högsta och finna att vi är i själva centrum av varje skapat ting, ett med allt synligt och osynligt, inom och hos Allnärvaron. I sin vision fick Jakob se stegen som gick från jorden till himlen. Han såg Guds änglar gå ner och upp för den - Guds idéer som sänkte sig ner från ande till form och höjde sig upp igen. Det var samma uppenbarelse som kom till Jesus när ‘himlarna öppnades’ och han såg den underbara lagen för manifestation varigenom idéer som fötts i det Gudomliga Sinnet bragtes fram till uttryck och manifesteras-

de sig i form. Denna lag för manifestation uppenbarades så fullständigt för Mästaren att han omedelbart såg att all form kan omvandlas, eller förändras till sitt yttre genom en förändring av medvetandet i förhållande till den. Hans första frestelse var att förändra stenar till bröd för att stilla sin egen hunger, men med uppenbarandet av denna lag för manifestation följde den sanna förståelsen att stenar såväl som alla andra synliga former har kommit ur den Universella Sinnes-Substansen - Gud - och i sig själva är sanna uttryck för gudomligt Sinne; och att alla önskade ting (ännu ej uttryckta i form) finns i denna Universella Sinnes-Substans, färdiga att skapas eller frambringas för att uppfylla varje önskan. Sålunda visade behovet av bröd endast att substansen - med vilken bröd, eller vilken som helst annan behövlig sak kan skapas - finns till förfogande utan begränsning och att bröd, likaväl som stenar, kan skapas av denna substans. Varje god önskan hos människan är Guds önskan; därför finns det en obegränsad tillgång i den Universella Guds-Substansen runt omkring oss för att uppfylla varje önskan. Allt vi behöver göra är att lära oss att använda det som Gud redan har skapat åt oss och detta är Hans vilja att vi gör, på det att vi skall bli fria från varje begränsning och således bli 'fria i överflöd'".

"När Jesus sade: 'Jag är dörren' menade Han att det JAG ÄR som finns inuti varje själ är den dörr, genom vilken livet, kraften och substansen hos det stora JAG ÄR, vilket är Gud, kommer till uttryck genom individen. Detta JAG ÄR har bara ett uttrycks-sätt och det är genom idé, tanke, ord och handling. Detta JAG ÄR - Gudsnärvaron - som är kraft, substans, intelligens, ges form genom medvetandet och därför sade Mästaren: 'Så som du tror, så må det ske dig och Allt förmår den som tror'".

"Nu ser vi, att Gud finns inuti själen, såsom kraft, substans och intelligens - eller med andliga termer såsom visdom, kärlek och sanning - och frambringas i form eller uttryck genom medvetenhet. Medvetandet, som finns i Guds oändliga Sinne och hos människan, bestäms av det begrepp eller den tro som hålles i sinnet. Det är tron att vi är avskilda från Anden, som har lett till att våra kroppar åldras och dör. När vi inser att Anden är allt och att form ständigt uttryckes från Anden, då kommer vi att förstå

att det som är framfött ur eller frambringat från Ande är Ande”.

”Nästa stora sanning att uppenbara genom detta medvetande är att varje individ - såsom ett begrepp i det gudomliga Sinnet - hålles i detta Sinne såsom en perfekt idé. Inte någon av oss behöver skapa sig själv. Vi har blivit skapade fullkomnade och hålls ständigt i Guds fullkomliga sinne som perfekta varelser. Genom att bringa denna insikt till vårt medvetande kan vi kontakta det gudomliga Sinnet och därigenom återskapa vad Gud redan har skapat åt oss. Detta är vad Jesus kallade att bli ‘född på nytt’. Det är den stora gåva som tystnaden ger oss; ty genom att kontakta Guds-Sinnet kan vi tänka med Guds-Sinnet och känna oss själva sådana som vi i verkligheten är - snarare än det vi har trott att vi är. Vi kontaktar Guds-Sinnet genom sanna tankar och frambringar på så sätt ett sant uttryck, medan vi tidigare, kanske genom osanna tankar, frambringat ett osant uttryck. Men vare sig formen är fullkomlig eller inte, så är Varat hos formen Guds fullkomliga kraft, substans och intelligens. Det är inte Varat hos formen vi önskar förändra, utan den form som detta Varande har antagit. Detta görs genom sinnets förnyelse eller genom att byta ut den ofullkomliga idén mot en fullkomlig, från mänskligt tänkande till Gudomligt. Hur viktigt är det då inte att finna Gud, att kontakta Honom, att bli ett med Honom, och att frambringa Honom i uttryck. Och lika viktig är tystnaden eller stillandet av det mänskliga sinnet, så att Guds-Sinnet i all sin härlighet må upplysa medvetandet. När så sker, skall vi förstå hur ‘Rättfärdighetens (rätt-användandets) sol skall gå upp med läkedom i sina vingar’. Guds sinne fyller medvetandet liksom solsken fyller ett mörkt rum. Ingjutandet av det Universella Sinnet i det mänskliga är som den friska luft som kommer in i ett kvavt, sedan länge tillslutet rum. Detta Sinne står för sig självt, överlägset, och vi inser att vi bara kan bygga ett enda tempel. Den Levande Gudens Tempel innebär att det högre blandas med det lägre, varigenom det lägre blir ett med det högre. Orenheten orsakades av att det lägre avskildes från det högre. Renheten skapas genom deras förening, så att det inte längre finns ett högre och ett lägre utan endast den goda, hela, rena luften. På samma sätt måste vi veta att Gud är En, och att alla ting,